

Sygn. akt V U 755/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania R. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 listopada 2018 r.

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 8 listopada 2018 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. T. prawo do emerytury od dnia 01 października 2018 roku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 755/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 listopada 2018 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy R. T. prawa do emerytury wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawca do dnia 01 stycznia 1999 r. udowodnił 14 lat, 1 miesiąc i 29 dni okresów pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganych co najmniej 15 lat. Jednocześnie organ rentowy stwierdził, że nie rozpatrywał zeznań świadka na okoliczność pracy w szczególnych warunkach, które dotyczą okresów zatrudnienia od 03 września 1975 r. do 27 lipca 1977 r. i od 18 lipca 1979 r. do 31 października 1979 r., ponieważ zeznania świadków nie mogą stanowić środka dowodowego w postępowaniu prowadzonym przez Zakład, a dotyczącym pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 01 września 1991 r. do 27 lutego 1992 r. w PGR w K. Zakład (...) w Kotli, ponieważ na udokumentowanie tego okresu wnioskodawca przedłożył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione przez (...) Ośrodek (...), w którym brak informacji potwierdzającej, że (...) jest następcą prawnym po PGR w K. Zakład (...) w K.. Ponadto świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawiono na podstawie świadectwa

pracy z 27 lutego 1992 r., a nie posiadanej dokumentacji potwierdzającej, że ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji R. T. stwierdził, że w (...) w N. zatrudniony był na stanowisku kierowcy ciągnika.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, wskazując udokumentowanie 14 lat, 1 miesiąca i 29 dni pracy w szczególnych warunkach, w okresie od 02 listopada 1979 r. do 28 lutego 1987 r. i od 01 marca 1992 r. do 31 grudnia 1998 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. T., ur. (...), wiek 60 lat osiągnął z dniem (...) Ubezpieczony był członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Do dnia 01 stycznia 1999 r. wnioskodawca udowodnił wymagane do emerytury 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających, oraz uznane przez organ rentowy 14 lat, 1 miesiąc i 29 dni okresów wykonywania prac w szczególnych warunkach.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e)

W okresie od 03 września 1975 r. do 31 października 1979 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w N., przy czym w czasie od 28 lipca 1977 r. do 17 lipca 1979 r. pełnił zasadniczą służbę wojskową. Po odbyciu tej służby, do pracy został przyjęty z dniem 06 sierpnia 1979 r. Poza okresem służby wojskowej, we wskazanych okresach wnioskodawca wykonywał prace kierowcy ciągnika. Prace te wykonywał transportując na dużych budowach i pomiędzy budowlami Huty (...) materiały budowlane, rusztowania, gruz. Wnioskodawca transportował wymienione materiały na terenie wymienionych budow, pomiędzy tymi budowlami oraz magazynem materiałów budowlanych.

D o w ó d: zeznania świadków: T. T., k. 33v.,

S. B., k. 33v.,

T. K., k. 47,

wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 34,

kserokopia akt osobowych – w aktach emerytalnych,

legitymacja ubezpieczeniowa – w aktach emerytalnych,

akta osobowe,

w aktach osobowych PGR, życiorys z 25 lutego 1987 r.

R. T. w PGR Zakład (...) w K., w czasie od 01 września 1991 r. do 27 lutego 1992 r. wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

D o w ó d: w aktach kapitału początkowego – kserokopia świadectwa pracy z 27.02.1992 r., k. 7 oraz w aktach osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawca swoje roszczenie do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wywodził z unormowań art. 32 w związku z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270).

Obowiązująca od 01 stycznia 1999 r. ustawa o emeryturach i rentach z FUS przewiduje różne podstawy nabycia prawa do emerytury, uzależniając je od daty urodzenia ubezpieczonego. Osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r. – jak wnioskodawca – generalnie nabywają prawo do emerytury powszechnej w chwili osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego 65 lat. Ustawa emerytalna dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. przewiduje jednak dodatkowo możliwość nabycia prawa do emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym, z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze na podstawie art. 184 tej ustawy. Wobec nieosiągnięcia przez wnioskodawcę powszechnego wieku emerytalnego, sporną kwestią pozostawało więc, czy spełnia on warunki do nabycia świadczenia w tzw. obniżonym wieku emerytalnym.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa wyżej, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym przepisie, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie sporu nie budziło, że wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 lat i był członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Jedynie sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było to, czy w kwestionowanych przez organ rentowy okresach 03 września 1975 r. do 27 lipca 1977 r. i od 18 lipca 1979 r. do 31 października 1979 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w N. oraz od 01 września 1991 r. do 27 lutego 1992 r. w PGR Zakład (...) K. wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach, których z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji organ rentowy nie uznał za wykonywane w takich warunkach. W świetle zebranego materiału nie budzi w przekonaniu Sądu wątpliwości fakt, że w okresie zatrudnienia w (...) w N.R. T. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy ciągników, wymienione w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wykazie A, dział VIII, poz. 3. Jak wynika z zebranego materiału prace te wykonywał transportując materiały budowlane zarówno po drogach publicznych, m.in. pomiędzy budowlami wskazanymi w Hut oraz pomiędzy tymi budowlami i mieszczącym się przy ul. (...) magazynem, a także po drogach wewnętrznych budowli. Skoro jego praca polegała na przewożeniu ciągnikiem na potrzeby budowli materiałów budowlanych, to jej istotą był transport. Wnioskodawca pracując kierowcą ciągnika wykonywał na potrzeby prowadzonych wielkich budowli w transporcie. Prace w transporcie wymieniony wykonywał także w okresie od 01 września 1991 r. do 27 lutego 1992 r. pracując w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego

o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, tj. prace wymienione pod poz. 2 wskazanego wykazu i jego działu.

W przekonaniu Sądu przynależność branżowa (...) w N.do budownictwa a nie do resortu transportu nie przesądza tego, że wykonywana na potrzeby tego Przedsiębiorstwa praca w transporcie, ze względu na układ stanowiskowo-branżowy wykazu A, nie może być kwalifikowana do prac w szczególnych warunkach. Jak wskazuje doświadczenie życiowe transport stanowi nieodzowną i wręcz konieczną, powiązaną funkcjonalnie z budownictwem jego bardzo istotną część.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł co do istoty sprawy.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 ze zm.).